

GUARDÓ

L'autor de Sant Andreu retrata a 'Seré el teu mirall' la ciutat postolímpica del Fòrum de les Cultures i dispara contra l'especulació immobiliària.

Baulenas, premi Santa Eulàlia de novel·la sobre BCN

ELENA HEVIA
Barcelona

Barcelona com a generadora de ficcions és l'objectiu del nou premi de novel·la Santa Eulàlia –per allò que va ser l'antiga i per a alguns veritable patrona de la ciutat–, impulsat per l'editorial Comanegra i la plataforma cultural Àfora vinculada al grup Focus, amb la molt respectable dotació de 25.000 euros. En la primera convocatòria, tal com es va fer públic ahir en una gala celebrada al Teatre Romea, va resultar guanyadora la novel·la *Seré el teu mirall* d'un vell conegut de les ficcions barcelonines com és Lluís-Anton Baulenas (Barcelona, 1958), tot i que l'ADN de l'escriptor informi del seu origen com un d'aquells nois de Sant Andreu, per a qui sortir del barri sempre ha significat «anar a Barcelona». «Jo observo Barcelona amb amor, és clar, però també amb una distància que no tindria un barceloní de soca-rel», va precisar.

Baulenas, un autor que va escriure «obres de teatre molt narratives» i continua escrivint novel·les de caràcter teatral que s'han portat al cine –com *Amor idiota*, de Ventura Pons–, sap bé el

que signifiquen els guardons. N'ha obtingut un bon grapat. Entre d'altres, el Ramon Llull, el Serra d'Or, el Prudenci Bertrana i el Sant Jordi, però els premis no són la pedra de toc de les seves creacions. «La meua mare, una dona d'extracció popular que ha treballat des dels 12 anys, ara té 91 anys i ja no hi veu. Fins fa molt poc jo li donava a llegir les meves novel·les i sabia que podien funcionar si ella les entenia», va explicar l'autor visiblement emocionat mentre la veu se li trencava.

Etern diner negre

Seré el teu mirall, que estarà a les llibreries el pròxim 1 de març, se situa a la Barcelona del Fòrum de les Cultures, quan la ciutat està a punt d'acomiar-se definitivament dels grans esdeveniments que han marcat la seva última transformació olímpica. Al mateix temps que la bombolla immobiliària comença a inflar-se sense que ningú s'atreveixi a aventurar quins seran els seus límits, dos personatges entrecreuen les seves històries en aquest paisatge barceloní: el protagonista, que treballa en una immobiliària impulsada pel diner negre –«una cosa que no és que hagi passat el 2003, sinó que ha

Lluís-Anton Baulenas, amb el premi Santa Eulàlia, ahir al Teatre Romea.

L'origen del llibre va ser el record d'un home plorant per la mort del Floquet

passat sempre», va rebular l'autor, i un arquitecte milionari que se sent responsable de l'arquitecturici que va suposar per a l'Eixample barceloní la construcció de les lamentables remuntes, aixecar un o més pisos sobre edificis nobles de la ciutat, en ocasions sobre edificis modernistes, impulsades en el passat per les males arts de l'alcaldede Porcioles.

Per a Baulenas, aquell moment de què pot escriure ara perquè ja té prou distància temporal per fer-ho, no està carregat d'una especial nostàlgia, tan sols és una baula més de totes les ficci-

ons que pot generar una ciutat amb més de 2.000 anys d'història, una cosa a què no poden aspirar París o Madrid i que sempre ha «admirat» l'autor. «Barcelona és una ciutat especial capaç de generar discussions sobre les coses més peregrines com el model de ciutat que volem, la continuació de les obres de la Sagrada Família i si, mort Floquet de Neu, hauríem de dissecar l'animal o no». De fet, el desencadenant confés de *Seré el teu mirall* va ser per a Baulenas el record d'un home adult plorant a llàgrima viva per la mort del goril·la albi. ■